

ligger noget som helst urigtigt — kunde fra Udenrigsministeriets Side faa henledet Opmærksomheden paa, at der her og der var et Emne, som maatte behandles med Forsigtighed. Deri ligger ikke noget som helst illoyalt eller ukorrekt, det er tværtimod i Landets sande Interesse.

Ogsaa i Forhold til den udenlandske Presse kan der ligge en Opgave, som man hidtil fuldstændig har forsømt. Den store udenlandske Presse er vi nu uden al Forbindelse med, og vi ere saaledes uden Indflydelse paa, hvad der deri skrives om os. Jeg tror, det vilde være af stor Interesse, hvis man havde nogen Forbindelse med disse Blade, saa at ogsaa de i givet Fald, naar Spørgsmaal vedrørende Danmark var oppe, havde Adgang til et Sted, hvor de kunde faa korrekte Oplysninger om den paagældende Sag. Jeg har som Kontorchef i Ministeriet været i nogen Forbindelse med fremmede Blades Korrespondenter, desværre ikke med alle, idet det ikke altid er muligt at kende dem alle — det vilde være meget heldigt, om man gjorde det —, og af de Korrespondenter, jeg kender, har jeg faaet det Indtryk, at det, man i Udlandet ønsker herfra, er i Virkeligheden kun fuldstændig objektive Oplysninger. Udlændinge kunne jo ikke nære særlig Interesse for Enkelthederne i, hvad der foregaar her i Danmark, de ønske kun at faa korrekte Oplysninger, og det vilde de have en lettere Adgang til, naar der var et Sted, hvor de vare sikre paa at kunne faa saadanne.

Men for at denne Opgave skal kunne røgtes, maa Udenrigsministeriet have en specielt uddannet Mand dertil, thi med de Kræfter, vi nu have, er det umuligt at overkomme det. De Kræfter, vi nu have, maa gaa op i at besørge den almindelige Tjeneste, det daglige Maskineri, som skal holdes i Gang. Og bortset fra, at Tiden ikke vilde strække til, have de heller ikke den specielle Uddannelse, der fordres. For at faa disse Forbindelser med den fremmede Presse, som jeg lægger megen Vægt paa, vilde det være meget heldigt, om den vedkommende kunde foretage Rejser i Udlandet og knytte de personlige Bekendtskaber, som ere nødvendige. Derfor tror jeg, at den eneste rigtige Maade at ordne Sagen paa er, som min højtærede Forgænger har tænkt sig, at faa en paa dette Omraade specielt uddannet, kyndig Mand knyttet til Udenrigsministeriet.

Den ønskede Bevilling er meget beskeden, og jeg tør ikke love, at den altid vil kunne strække til, men til at begynde

med vil den forhaabentlig være stor nok, det er jo kun et Forsøg, vi nu ville gøre.

Jeg haaber, at det høje Ting vil tro mig, naar jeg siger, at der ikke ligger nogen som helst skjulte Hensigter bag ved denne Sag. Det er et loyalt og aabent Forsøg paa at skabe en længe tiltrængt Forbindelse mellem Ministeriet og Pressen. Selvfølgelig er det nødvendigt, at der tilvejebringes et fuldstændigt Tillidsforhold mellem den Mand, der tænkes ansat, og de Blade, han skal have med at gøre. Det er Hovedbetingelsen, og det haaber jeg skal være muligt at tilvejebringe.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), nævnede, at naar danske Søfolk forliste i Udlandet og bleve hjemsendte ved det offentlige Foranstaltning, risikerede de, at Hjemsendelsesomkostningerne bleve betragtede som en Fattigunderstøttelse. Hertil maa jeg sige, at for saa vidt dette Anliggende vedrører Udenrigsministeriet, forholder det sig ikke saaledes, at Udgifterne betragtes som Fattighjælp til de paagældende. Hjemsendelsen af forliste Søfolk fra Udlandet paahviler Udenrigsministeriet, og Udgiften dertil afholde vi i Henhold til en Bevilling paa Udenrigsministeriets Budget, D. 3. Men ganske vist er det saaledes ifølge Loven, at de paagældende Søfolk kun have fri Befordring til nærmeste indenlandske Havn, og det er altsaa muligt, at der derved fremkommer det Forhold, at den Hjælp, de have faaet til at komme fra „den nærmeste indenlandske Havn“ til deres Hjemsted, er bleven beregnet som Fattigunderstøttelse. Men dette falder ikke ind under Udenrigsministeriet. Hvis dette Forhold skal afhjælpes, maa det formentlig ske ved Indenrigsministeriets Indgriben.

Ministeren for Handel og Søfart (Weimann): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelsen) har omtalt nogle Spørgsmaal vedrørende Handelsskolerne, og han har ønsket, at vi allerede nu skulde stræbe at faa en fælles Plan for dem, og til det Formaal har han foreslaaet, at vi skulle gaa til Nedsættelse af en Kommission, et Udvalg eller en Komité. Jeg tror, det er noget for tidligt at gaa til en saadan Foranstaltning. Forholdet indenfor vore Handelsskoler er ikke rigtig afklaret. Der er en stærk Udvikling, men den har ikke udkrystalliseret sig endnu, saa vi skulle vist derfor hellere vente lidt, før vi gaa til et Forsøg paa at træffe en endelig Ordning, for at vi ikke kort Tid efter skulle gaa hen og forandre det hele. No-